

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/88/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611010170
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5611010170.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí konanom 26. septembra 2013 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Milana Repáňa a Juraja Krupu prejdal odvolanie obžalovaného C. U. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/65/2011 z 24.1.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), f) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/65/2011 z 24.1.2013.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. v e c v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný C. U. uznaný za vinného v bode 1/ pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., v bodoch 2/ až 7/ pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák., v bodoch 2/, 3/, 5/, 7/ pre pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a v bodoch 4/, 6/ pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený v bodoch 1/ až 7/ napadnutého rozsudku.

Za uvedené trestné činy bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej T. B. škodu vo výške 165,67 Eur, poškodenej spoločnosti Doxx, so sídlom Žilina škodu vo výške 346,80 Eur, poškodenej spoločnosti Agrion - CZE so sídlom Vřesina, ČR, škodu vo výške 2.700,-Eur, poškodenému L. R. škodu vo výške 1.049,06 Eur, poškodenému T. D. škodu vo výške 343,-Eur, poškodenej spoločnosti A.Š. - Staviteľstvo, s.r.o. Žilina škodu vo výške 53,-Eur, poškodenej spoločnosti COOP Jednota Liptovský Mikuláš škodu vo výške 36,20 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. boli poškodení T. B. a T. D. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku okresného súdu podal prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil tak, že okresný súd za hlavný dôkaz považoval jeho priznanie z prípravného konania. On na hlavnom pojednávaní vysvetlil príčiny, ktoré ho viedli k predchádzajúcemu priznaniu a opakovane uviedol, že predmetných skutkov sa nedopustil. Poukázal na dve skupiny dôkazov v predmetnej veci. Aj prvostupňový súd skonštatoval neexistenciu objektívneho dôkazu, teda to, že pri žiadnom skutku neboli zistené stopy, ktoré by ho identifikovali ako páchatel'a. Pri skutkoch boli zaistené rozdielne stopy, napr. rôzne trasologické otlaky. Na jednej strane bolo konštatované, že jeho priznaniu z prípravného konania

sa verí a na druhej strane sa neverilo tomu, keď uvádzal ďalšie osoby, ktoré pri skutkoch mali byť. Prvostupňový súd nezhodnotil závažné rozpory medzi jeho priznaním a skutočnosťami zistenými napr. pri ohliadkach miesta činu. Z podrobného vyhodnotenia jeho priznania so zistenými skutočnosťami, a to či už spôsobom spáchania skutku, rozsahom odcudzených vecí, spôsobom odnesenia odcudzených vecí, spôsobom príchodu a odchodu z miesta činu vyplýva záver, že skutkov sa nedopustil. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby z dôvodov § 285 písm. c) Tr. por.

Krajský súd na základe podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a že toto je dôvodné, nakoľko okresný súd vo veci rozhodol predčasne, keďže nevykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, nedostatočne odôvodnil výroky o vine a o náhrade škody, v dôsledku čoho sú tieto výroky nepreskúmateľné.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní na č.l. 642 vyplýva, že po výsluchu obžalovaného prvostupňový súd na návrh prokurátora prečítal podľa § 258 ods. 4 Tr. por. časť výpovede obžalovaného z prípravného konania z 20.12.2010, a to konkrétne na č.l. 46 spisu. Zo zápisnice o výpovedi obžalovaného z č.l. 46 spisu však vyplýva, že v tejto časti výpovede sa obžalovaný vyjadruje výlučne len ku skutku pod bodom 7/ napadnutého rozsudku a k dôvodom, prečo vypovedal rozdielne v porovnaní s predchádzajúcou výpoveďou. Zo spisu je pritom zrejmé, že obžalovaný dňa 20.12.2010 bol vypočutý a vypovedal ku všetkým 7 skutkom, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba. Časť výpovede obžalovaného z č.l. 40-45, kde sa vyjadril ku skutkom pod bodmi 1/ až 6/ napadnutého rozsudku však prvostupňovým súdom prečítaná nebola a tento dôkaz teda v konaní pred prvostupňovým súdom vykonaný nebol. Ide pritom o podstatný dôkaz, nakoľko ide o výpoveď obžalovaného z prípravného konania, v ktorej sa ku spáchaniu skutkov priznal. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku pritom výpoveď z 20.12.2010 uvádza ako dôkaz s tým, že obžalovaný v tejto výpovedi priznal spáchanie skutkov. Zo spisu je zrejmé, že prvostupňový súd prečítal len časť výpovede obžalovaného z 20.12.2010, a to tú, ktorú navrhoval prečítať prokurátor. Keďže žiadna zo strán konania nenavrhol prečítať celú výpoveď obžalovaného z 20.12.2010, a to vrátane listov z č.l. 40-45, mohol sám prvostupňový súd prečítať aj túto časť výpovede obžalovaného s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 11 Tr. por., z ktorého vyplýva, že súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrholi.

Preto bude potrebné, aby prvostupňový súd doplnil dokazovanie v tomto smere a to, že postupom podľa § 258 ods. 4 Tr. por. prečíta aj ostávajúcu časť výpovede obžalovaného z prípravného konania z 20.12.2010, a to na č.l. 40-45, kde sa vyjadruje ku skutkom uvedeným v bodoch 1/ až 6/ napadnutého rozsudku. Až po doplnení dokazovania v tomto smere bude môcť prvostupňový súd zaujať objektívne stanovisko vo vzťahu k posúdeniu viny obžalovaného v bodoch 1/ až 6/ napadnutého rozsudku.

Za nedostatočné považuje krajský súd aj odôvodnené výroky o vine a náhrade škody v odôvodnení napadnutého rozsudku. Pokiaľ ide o výrok o vine, prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku len uviedol právne vety jednotlivých trestných činov, z ktorých bol obžalovaný uznaný za vinného, avšak bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom bližšie odôvodnil konkrétnu kvalifikáciu toho ktorého trestného činu z hľadiska naplnenia jeho zákonných znakov. Vo výrokovej časti napadnutého rozsudku je v súvislosti s kvalifikáciou predmetných skutkov uvedené napr. čin spáchal vlámaním, spôsobil malú škodu, spôsobil väčšiu škodu, čin spáchal na viacerých osobách, neoprávnene vnikol, pričom zo strany prvostupňového súdu nie sú tieto pojmy bližšie vysvetlené z hľadiska konania obžalovaného, hoci ide o znaky skutkových podstát jednotlivých trestných činov.

Za nepreskúmateľný považuje krajský súd aj výrok o náhrade škody. Tento výrok prvostupňový súd u všetkých poškodených odôvodnil spoločnou jednou vetou tak, že zaviazal obžalovaného k náhrade škody poškodeným, ktorí si uplatnili nárok na náhradu škody, pričom poškodených B. a D., ktorí si uplatnili vyšší nárok, než bol preukázaný, odkázal so zvyškom nároku na občianske súdne konanie. Takéto odôvodnenie výroku o náhrade škody je nepostačujúce a robí výrok o náhrade škody v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por., resp. § 288 ods. 2 Tr. por. nepreskúmateľným. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že napr. u poškodeného L. R. bolo rozhodnuté o povinnosti obžalovaného uhradiť mu škodu vo výške 1.049,06 Eur, pričom tomuto poškodenému bola spôsobená škoda vo výške 1.758,06 Eur, poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 1.718,- Eur a podľa vyjadrenia poškodeného

mu poisťovňou bolo uhradených 997,78 Eur. Z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ako potom dospel prvostupňový súd k povinnosti obžalovaného nahradiť poškodenému R.kodu vo výške 1.049,06 Eur. V trestnom konaní si uplatnil zákonu zodpovedajúcim spôsobom nárok na náhradu škody aj poškodený L. B. (poškodený v bode 4/) a hoci túto skutočnosť prvostupňový súd aj konštatuje v zápisnici o hlavnom pojednávaní na č.l. 639, o nároku tohto poškodeného žiadnym spôsobom nebolo rozhodnuté. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva prečo.

Vo výroku o náhrade škody je ďalej ako poškodený uvedený T. D., nar. XX.X.XXXX, hoci ako vyplýva zo spisu tejto osobe žiadna škoda v tomto trestnom konaní spôsobená nebola. Škoda bola spôsobená jeho bratovi Ing. A. D., nar. X.X.XXXX - ide o skutok 6/ v napadnutom rozsudku. Z plnej moci na č.l. 462 vyplýva, že poškodený Ing. A. D. splnomocnil svojho brata T. D. len na vyjadrenie vo vzťahu ku skutku 6/ napadnutého rozsudku. Pokiaľ teda svedok T. D. uplatnil nárok na náhradu škody za poškodeného Ing. A. D. - svojho brata, nie je dôvod, aby vo výroku o náhrade škody bol ako poškodený uvádzaný T. D., ktorému žiadna škoda spôsobená nebola.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia s tým, že bude potrebné vo veci doplniť dokazovanie v rozsahu naznačenom krajským súdom a v prípade opätovného rozhodnutia rozsudkom prvostupňovým súdom bude potrebné, aby všetky jeho výroky boli zákonu zodpovedajúcim spôsobom aj odôvodnené tak, aby tieto mohli byť zrozumiteľné a preskúmateľné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.